

Restauratie "Snap" van Nico Gerbenzon

Sinds 1993 stond het beeld van polyester prominent bij de ingang van cultuurcentrum De Oosterpoort in Groningen. In het najaar van 2010 is Snap van zijn sokkel gevallen. Ateliers MTW heeft dit bijzondere beeld van Nico Gerbenzon hersteld.

"Snap"

van Nico Gerbenzon

Wie kent hem niet?

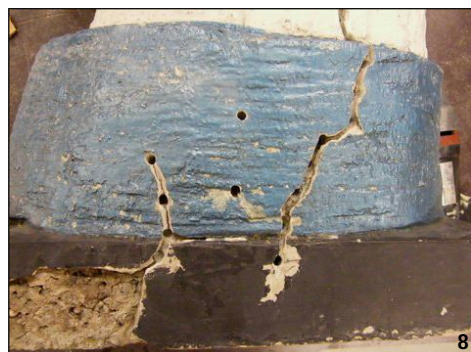
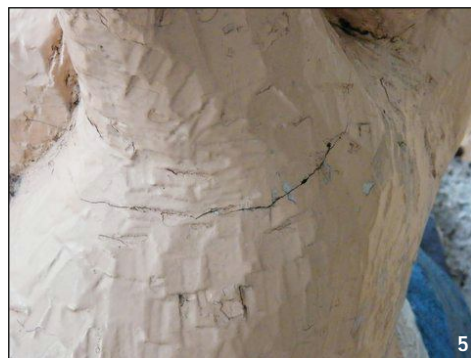
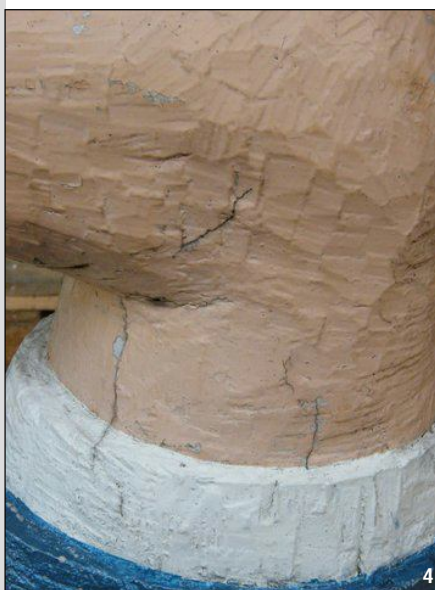
Sinds 1993 stond het beeld van polyester prominent bij de ingang van cultuurcentrum De Oosterpoort in Groningen. (Voor meer informatie kijk op www.staatingroningen.nl).

In het najaar van 2010 is Snap van zijn sokkel gevallen. Daarna stond hij min of meer afgeschreven in een loods van Stadsbeheer Groningen. Hij zag er erg slecht uit en leek niet meer te redden. Toch mocht Ateliers MTW een restauratieplan met begroting maken. Dat werd goedgekeurd en de klus kon beginnen.

De gedeeltelijk afgebroken voetplaat was veroorzaakt door de val van de sokkel. Alle scheuren in het beeld (foto's 2-6) hadden een diepere oorzaak.

Het beeld is ooit hol gegoten van polyester en nadien massief afgevuld met beton. In de loop van de tijd is tussen de buitenschil en het massieve binnengedeelte een krimpker ontstaan. Wat er dan gebeurt is het volgende. In de krimpker vormt zich vocht en bij vriesweer zet dit uit en ontstaan kleine haarscheurtjes. Dit proces gaat steeds verder en de scheuren worden steeds groter. Alleen scheuren repareren heeft dus geen zin. Het proces moet gestopt worden, oftewel de krimpker moet helemaal gevuld worden. Dit is geen eenvoudige klus. Om het voor elkaar te krijgen zijn alle scheuren, ook de kleine haarscheurtjes, uitgefreest tot op het beton, zodat allemaal kleine sleuven ontstonden.

In die sleuven zijn om de twee centimeter gaatjes geboord tot enkele centimeters in het beton (foto's 7 en 8). De gaatjes werden gevuld met een zeer langzaam hardende hars (potlife van 24 uur) en dienden als reservoir om de hars tot diep in de kier door te laten dringen. Gedurende de dag werden de gaatjes van de horizontaal liggende sleuf steeds bijgevuld tot de rand van de sleuf. Weken achtereen is het beeld steeds weer in een iets andere positie gedraaid om vervolgens de dan horizontaal liggende sleuf en gaatjes te vullen. Zo is langzamerhand de kier tussen buitenschil en beton helemaal gevuld.

Intussen waren ook alle oude verflagen met afbijt weggehaald. Nu kon de restauratie van de vele scheuren helemaal afgemaakt worden (foto's 9-12).

Nico Gerbenzon had gelukkig ooit goed gedocumenteerd welke verf en welke kleur-nummers hij had gebruikt zodat de beschildering zonder kleuronderzoek kon gebeuren (foto's 13-17).

Daardoor heeft het beeld weer precies de uitstraling gekregen zoals de kunstenaar die bedoeld had (foto's 18 en 19).

